

Jauniešu hobiji ieved krāsainā un daudzveidīgā radošuma pasaulē

Inga Kalva-Miņina

Septembris ir pārmaiņu laiks – gan dabā, gan arī cilvēku dzīvēs, uzsākot vai turpinot skolas vai studiju gaitas, vai ļaujoties Dzejas mēneša iedvesmas miršķiem. Šajā reizē uzrunāju aktīvus un talantīgus jauniešus, kuri veiksmīgi apvieno mācības/ studijas/ darbu ar dažādām radošām nodarbēm.

Students – sava kuģa kapteinis

AURĒLIJA POIŠA ir no Rēzeknes. Šogad absolvēja Rēzeknes Valsts poļu ģimnāziju un uzsāka studijas Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas (RTA) studiju programmā «Tiesību zinātne». Zinību dienā pirmkursniekiem veltītajā konkursā viņa ieguva Rozes titulu.

«Dziedāšana man nozīmē paškontroli»

LAIMA LORETA TREIKULE ir no Rēzeknes novada Dricānu pagasta. Jauniete mācās Austrumlatvijas Tehnoloģiju vidusskolas 11. a.klasē.

Zinu, ka tu dziedī. Pastāsti vairāk par šo hobiju.

– Jā, dziedu jau kopš 1. klases. Pamatskolas laikā hobiju attīstīju tikai skolā, dziedot pasākumos, piemēram, 1. septembrī, Zvaigžņu stundā, Pateicības dienā, izlaidumā. 10. klasē man radās iespēja pievienoties Jāņa Mežinska vadītajam RTA studentu korim «Sonitum». Esmu ļoti gandarīta par šo lielisko pieredzi.

Kopā ar kori «Sonitum» piedalījās XXVI Vispārējās latviešu Dziesmu svētkos. Šīs nedēļas piedzīvojumi un aktivitātes man paliks prātā uz ilgu laiku – braucām ar Teslu, bijām zoodārzā, izstaigājām Vecrīgu, izbraukājāmies par velti ar Rīgas sabiedrisko transportu un sauļojāmies Dzintaru pludmalē. Protams, neizpalika arī smags darbs kopmēģinājumos un sviedru lišana karstajos laikapstākļos.

Dziedāšana man nozīmē balansu un paškontroli. Mana mūzikas gaume ir haotiska – klausos gan latviešu, gan ārvalstu māksliniekus, esmu balāžu un melanholisku dziesmu piekritēja, taču ir dienas, kad izbaudu arī roku un alternatīvo mūziku. Pēdējā laikā esmu iecienījusi latviešu dziedātajās Mirdzas Zīveres izpildīto «Es aiziet nevaru».

Pastāsti vairāk par saviem hobijiem, ko prezentēji Rozes svētkos.

– Kad ieguva Rozes titulu, biju priecīga, jo studiju sākumā piepildījās jau viens mans mazais mērķis. Tas bija kā pirmais impulss kaut kam lielākam, piemēram, aktīvi darboties RTA Studentu padomē, jo sapratu, ka mazais sasniegums ved pie kaut kā lielāka.

Prezentēju divus hobijus – dekoratīvā kosmētika un ceļošana. Dekoratīvā kosmētika ir veids, kā izpaust savu radošumu, savukārt ceļošana mani piesaista, jo varu iepazīt dažādu pilsētu un valstu vēsturi un kultūru. Esmu bijusi Latvijas kaimiņvalstīs un arī Polijā – gan galvaspilsētā, gan kalnos, kas lika man vēl vairāk saprast, ka mani piesaista pilsētas. Tāpēc arī mans sapņu galamērķis ir Itālija, jo tieši šīs valsts pilsētas slēpj sevī bagātu vēsturi un skaistas ēkas, un vēlētos pabūt Sicīlijā un Romā.

Kas tev studiju dzīvē vislabāk patīk un kas – vismazāk, salīdzinot ar skolas laiku?

– Kā pirmkursniecei ir salīdzinoši vairāk brīvā laika nekā, piemēram, esot treškursniekam. Kā topošajam juristam ir daudz jālasa un jāzina, tāpēc tikai pirmā nedēļa bija iejušanās laiks, jo tad sākās biezu grāmatu lasīšana, likumi, psiholoģija un darbi. Tas var skanēt sarežģīti, bet ir daudz labāk par skolas laiku. Augstskolā tu pats vairāk esi atbildīgs par sevi, savu laiku, savām mācībām, un tas māca balansu dzīvē starp to, ko tu vēlies, un to, kas tev ir nepieciešams. Ideāli ir tad, kad tas sakrīt tā, kā ir man. Ir vieglāk iekārtot savu dzīvi pēc saviem ieskatiem, un nav vairs nemitīgās kontroles. Viss notiek brīvākā formātā, un tev ir iespēja sajusties kā sava kuģa kapteinim, nevis tikai jūrniekam, kā tas būtu vidusskolā.

Viens no Aurēlijas hobijiem ir ceļošana

Ko jaunajā studiju gadā novēli sev un citiem studentiem?

– Pirmkursniekiem novēlu nebaidīties uzņemties atbildību par sevi un dzīvot ar patiesu prieku katru dienu, it īpaši, kad liekas, ka ir tik daudz darbu, kas jāizdara. Galvenais ir patiesi izbaudīt mirkļus un būt laimīgam par savu izvēli šodien, jo tā ietekmēs lielu daļu tavas dzīves arī nākotnē.

biedrenēm Kristu, Amandu un Laumu panācām idejas īstenošanu. Īpašie viesi bija influenceri Felipe Gabriels un Diona Liepiņa, kuri dalījās savā pieredzē ceļā pa karjeras kāpnēm uz panākumu virsotnēm. Arī šobrīd esmu jauna Erasmus+ projekta «Demokrātijai» īstenošanas procesā.

Kur smelies enerģiju un iedvesmu, lai apvienotu mācības ar dažādām aktivitātēm?

– Mana enerģijas deva ir mani draugi. Sarunāties ar citiem cilvēkiem, dalīties idejās un pieredzē ir iedvesmojoši. Ne velti ir teiciens «Parādi savus draugus, un es pateikšu, kāds tu esi». Ir būtiski izvēlēties atrasties vienlīdz ambiciozu jauniešu kompānijā, lai pats ko sasniegtu. Mani motivē citu jauniešu sasniegumi. Tie man liek domāt par to, ka man ir dotas tādas pašas iespējas kā pārējiem un nevienš nespēj mani apturēt panākumu sasniegšanā. Vēl viens teiciens, pēc kura principa es dzīvoju, ir «jo vairāk uzņemies, jo vairāk var paspēt».

Ko jaunajā mācību gadā novēli sev un citiem skolēniem?

– Sev un citiem skolēniem novēlu plašu redzesloku un zinātkāri. Novēlu mācīties no katra izaicinājuma, lai attīstītu gan intelektuālo, gan personīgo potenciālu. Lai jūsu mācību ceļojums būtu piepildīts ar sasniegumiem, radošumu un piedzīvojumiem!

Laima Loreta (pirmajā rindā trešā no kreisās) ne tikai dejo tautas dejas ATV deju kolektīvā, bet arī piedalās dažādās jauniešu apmācībās, iesaistās brīvprātīgajā darbā, raksta un īsteno projektus

SANDA AUGUSTOVA ir no Ludzas novada Ciblas. Šogad jauniete absolvēja Ludzas pilsētas vidusskolu un uzsāka studijas RTA Ekonomikas un pārvaldības fakultātes studiju programmā «Biznesa vadība».

«Dzejai ir nozīmīga loma manā dzīvē»

«Nāku no ļoti skaista Latgales ciema ar nosaukumu Višķi, kas atrodas Augšdaugavas novadā. Līdz 25 gadu vecumam dzīvoju Latgalē, strādāju kultūras jomā un paralēli tam visam rakstīju dzeju. Dažādu apstākļu spiesta pārcēlos uz Rīgu un nu jau divus gadus dzejoju, kļūstot Rīgas ielās. Pašlaik strādāju par vizuālo dekoratoru uzņēmumā «H&M», taču brīvajā laikā baudu kultūru un meklēju arvien jaunus veidus radošajām izpaušmēm.» stāsta ANNA SINTIJA IVANOVA.

Tavi dzejoļi ir pārtapuši par dziesmām. Pastāsti vairāk par sadarbību ar mūziķi Reini Jauno.

– Iepazīšanās ar Reini notika nejauši, kad pirms vairākiem gadiem mans onkulis ieteica aiziet uz viņa koncertu Daugavpilī. Tā nu ir sanācis, ka šogad Reinis Jaunais laida klajā savu devīto albumu ar nosaukumu «Vārdi», tā tapšanā viņš izmantoja sešu mūsdienu autoru radīto dzeju. Albumā dzirdama Reiņa Jaunā oriģinālā mūzika un Māra Salēja, Noras Jakovelas, Daiņa Deigēļa, Janas Egles, Haralds Millera un manas dejas rindas. Ar šo albumu Reinis centās lauzt stereotipu, ka ir grūti radīt dziesmas, izmantojot jauno dzejnieku tekstus, jo mēdz teikt, ka dzejoļos trūkst ritma vai atskan.

Kad Reinis pajautāja, vai viņš drīkst izmantot manus dzejoļus savās dziesmās, biju ļoti pārsteigta, galvā bija ļoti daudz jautājumu un emociju. Manī uzreiz iezagās šaubas, jo skolas gados biju mēģinājusi veidot sadarbību ar dažiem mūziķiem, taču diemžēl tā nebija veiksmīga pieredze, jo, kā jau Reinis minēja vienā no intervijām, jauno dzejnieku tekstos trūkst ritma... Šādu piezīmi saņēmu arī

Pastāsti par saviem hobijiem. Zinu, ka viens no tiem ir konditorejas izstrādājumu gatavošana.

– Man ir dažādi hobiji – agrāk aizrāvos ar zīmēšanu, dažādiem rokdarbiem, vēl man ļoti patīk fotografēt, it īpaši dabas skatus, jo daba ir mainīga, un var ķert brīnišķīgus skatus. Šobrīd konditoreja ir hobijs, kurameltu visvairāk sava laika. Tas mani piesaistīja jau bērnībā, kad man patika cept dažādas bulciņas. Tad aizvien vairāk sāku cept dažādas vienkāršāka tipa tortes, bet Covid-19 laiks bija laiks, kad vairāk pievērsos šī hobija attīstīšanai.

Manuprāt, konditoreja ir daudzveidīgs, krāšņs un salds hobijs, ar kura palīdzību var realizēt dažādas idejas. Vislabāk pašai noteikti garšo tie gardumi, kuros ir šokolāde vai bezē. Nākotnē gribētu iemācīties pagatavot torti, kas ir līdzīga «Staburadzes» tortei «Cielaviņa», jo tā ir mana toršu favorite.

Kas tev studiju dzīvē vislabāk patīk un kas – vismazāk, salīdzinot ar skolas laiku?

– Sāku pierast pie lekciju grafika un ilguma, kas ir atšķirīgs no skolas mācību stundu ilguma. Studiju dzīvē noteikti patīk, ka lekciju un nodarbību laikā valda brīva atmosfēra un katrs pats izvērtē, cik daudz vēlas «paņemt» no sniegtās informācijas. Katrs atbild par sevi un savu studiju dzīvi. Patīk, ka RTA ir daudz dažādu iespēju, kur var iesaistīties un attīstīties. Studiju dzīvē šobrīd pietrūkst klasesbiedru.

Ko jaunajā studiju gadā novēli sev un citiem studentiem?

– Ikkatram un sev novēlu izmantot visas iespējas, ko sniedz augstskola un studiju dzīve. Novēlu būt aktīviem un ieinteresētiem attīstīties tālāk!

par saviem tekstiem. Lai arī kā centos rakstīt «pēc pasūtījuma» «pareizos» dzejoļus, man nesanāca. Tie visi šķita samāksloti. Tāpēc esmu ļoti laimīga, ka mani dzejoļi rada patvērumu Reiņa mūzikā, ka viņš tos pieņēma savā pirmatnējā veidolā, kas man kā autorei ir ļoti nozīmīgi.

No albumā iekļautajām trīspadsmit dziesmām sešas ir ar maniem tekstiem: «Domu krūmi», «Ar to autobusu», «Pārdomas», «Es pazaudēju sevi», «Vientulība» un «Svešas vientulības». No šiem dzejoļiem man nozīmīgākais ir «Domu krūmi». Pirmoreiz klausoties, šķiet, ka tas ir dzejoļis par mīlestību, it īpaši dziesmas formātā. Vispār jau tā arī ir, taču tas ir veltījums manam tētim. Šo dzejoļu uzrakstīju, kad ārsti mums paziņoja viņa diagnozi, – viņam atklāja vēzi ceturtajā stadijā. Šajā brīdī mani valdīja neapraktstāmas izjūtas, kas plosījās sirdi. Sapratne, ka tu neko nedrīksti teikt cilvēkam, kuru tu tūlīt kuru katru brīdi vari pazaudēt. Domas par to, ka viņš vēl ir te, bet tu jau sāk aizmirst mirkļus, kurus jūs pavadījāt kopā, viņa vaibstus, pat balsi. Un sirdī vien piemājas laipnība, kas kļuva kā atvadu simbols šai dziesmā, un neapraktstāma vēlme, lai viņš saprot, cik ļoti tu viņu mīli, kaut arī pateikt to vairs nevari.

Dzejoļis «Es pazaudēju sevi» arī varētu šķist, ka ir par mīlestību, tik skaistu, ka to gribētos atkārtot. Taču patiesībā šo dzejoļu uzrakstīju ļoti sarežģītā dzīves posmā, kad man šķita, ka pasaules lielajā skrējienā pazaudēju sevi. Tajā brīdī mācījos universitatē, strādāju divos darbos, lai iekrātu naudu savas grāmatas izdošanai, dzīvoju bez brīvdienu – tā arī pazaudēju sev tik svarīgo rudens laiku, kas mani parasti ļoti iedvesmo. Es biju kā kritusi koka lapa, kas zaudējusi krāsu. Man bija nepieciešams krāšņais rudens, tāpēc tik ļoti alku to atkārtot, lai piešķirtu tam dzīvību.

Esi izdevusi dzejoļu krājumu «115-Tais Rīts». Kas radošajā jomā notiek šobrīd?

Reiņa Jaunā (attēlā – priekšplānā, pie mikroфона) albumā «Vārdi» sešas dziesmas ir ar Annas Sintijas (ceturtno no kreisās) tekstiem

MAF
Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
«Par projekta raksta «Jauniešu hobiji ieved krāsainā un daudzveidīgā radošuma pasaulē» saturu atbild SIA «Vietēja»»